

உ

சிவமயம்.

ம து ரை க்

கண்ணங்கூத்தனார்செய்த

காரநாற்பது.

இஃது

உரையுடன்

சண்முகசுந்தரமுதலியா

ரவர்களாற்பரிசோதித்து

நிராகரமுத்தகவிபாபாரம்

சபாபதிபிள்வனா

யவர்களது

மட்டுவோர்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்

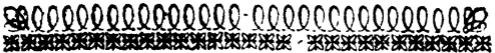
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மிதுளாவி.

சிந்தாத்திரிப்பேட்டைசாமிநாயக்கர்விதி-சக - நெயர்

சங்கமருவிராயநுனென் ழீழ்கணக்காவன
நாலடிநான்மணிநா னுற்பதைந்கொகைமுப்
பாஸ்கடுகங்கோவைபழமொழி-மா சூல
மெய்நிலைகாஞ்சியேரமேலாநுரொன்பலே
கைந்நிலையவாங் ழீழ்கணக்கு.

என்பவைவாம்.

உ

சிவமயம்.

காந்தாற்பது மூலமும் உரையும்.

பொருகடல்வண்ணன்புனைமார்பிற்றார்போற் ... *
 ற்ருவில்விலங்குன்றித்தீம்பெயறும் *
 வருதுமென்மொழிந்தார்வாராகொல்வானம் ... *
 கருவீருந்தாலிக்கும்பொழுது. *
 (தோழ்தலைமகட்குப் பருவங்காட்டிவறபுநீஇயது)

எ-து பொருகடலினதுநிறம்போன்ற நிறத்தினே
 யுடையான் புனைந்தமார்பிற் பூமலைபோல விந்திரவி
 ல்விலங்காகவூன்றி விரிவபெயல்விழாநிற்க வருவே
 மென்றுசொல்லினார் வாராரோ மழைகருக்கொண்டி
 ருந்து துளிகளோவிடாநீன்றதாதலான். (க)

கடுங்கதிர்நல்கூர்க்கார்செல்வமெய்த
 கெய்காடுநெர்சினையினக்-கொடுக்குழை
 றினனேவருவார்நமொன்றெழில்வான
 மின்னுடவர்கூரைத்து.

(இதுவுமது.)

எ-து பகலோனுடைய கடுங்கதிர்கள்வறுமைபு
 நக்கார்காலஞ்செல்லமுற கெடியகாடெல்லாயிகப்பய

ன்றாகக் கொடுக்குழையுடையாய் நமரிங்ஹொழுதே.
வருவரென் மெழிலையுடையமுகின் மின்னாநின்ற தவர்
னாகாயறிவித்த. (உ)

வரிநிறப்பாதிரிவாடவள்ளிபோழ்ந்த.
பிரமணம்நென்புறவினாவி-புரள
வுருமிடி வானமிழிய வெழுமே
நெருநலொருத்திகுறத்து.

(பருவங்கண்டழிந்த, லைம்களாற்றல்வேண்டி
தோழிதனதாற்றமைதோன்றவுரைத்தது.)

எ-து வரிநிறத்தையுடையபாதிரிப்பூ வரமும்வ
கை காற்றினூடறுக்கப்பட்டிளமணலையுடையதன்புற
வின்கணலக்கட்டிபுரள வுருமிடிக்குமுகிலிழிதராரின்
றதெழாரின்றது. நெருநம் மையலொருத்திமாட்டு
வருந்துவான்வேண்டி-எ-று. அல்லது உநெருநம்மே
தொடங்கித் தனியான்மாட்டென்றுமாம். (ஈ)

ஆடுமகளிரினமஞ்சையணிகொள்
காடுங்கடுக்கைகவின்பெறப்பூத்தன
யாடுவல்லதும்பருவம்பணைத்தோளி
வாசிம்பசலை மருந்து

(பருவங்காட்டித்தலைமகளைவற்புறுத்தியது.)

எ-து கூத்தாடுமகளிரேபோல மயில்களழகுபெ
றக் காடுகளுங்கொன்றைகளானழகுபெறப் பூத்தன

ஆப்புக்களைப்பாவேண்டுகளுமுதாரின்றன, ஆதலாற்ப
 ணைத்தீதாளி வாசிம்பசலைக்குமருங்கிப்பருவம்-எ-று(
 இகமுநர்ச்சொல்லஞ்சிச்சென்றூர்வருதல்
 பகழிபோலுண்கண்ணாய் பொய்யன்மைபிண்டைப்
 பவழஞ்சிதறியவைபோலக்கோபம்
 தவழந்தகையபுறவு.

(இதுவுமது)

எ - து இகழ்வார்சொல்லஞ்சிப் பொருட்குச்
 சென்றூர்வருத லம்புட்பான்றவுண்கண்ணாய்பொய்யன்
 மையாம். இவ்விடத்துச் சிதறியபவழம்போலக் கோ
 பங்கள்பாக்குந்தகைமையையுடையவாயின காடுகளா
 தலான். (6)

தொடியிடவாற்றாத்தலைந்ததோனோககி
 வயிவிடைபோழந்தகன்றகண்ணாய்வருந்தல்
 கடித்திடிவானமுரணு நெறியிடைச்
 சென்றாரைநீடின்மினென்று

(இதுவுமது.)

எ-து வினையிடுதற்குநிசம்பாவாய்த் தளர்ந்ததோ
 ணேநோக்கி மாவயிவினையிவேபோழந்தாற்போல வகன்ற
 கண்ணையுடையாய்வருந்தாதொழி,கடித்திடிக்குமழை
 முழுககான்றது நெடியவழிச்சென்றாரை நீடாதொழி
 மினென்றுசொல்லி—எ-று. (7)

சூர் காற்பது.

நச்சியார்க்கீதலுநண்ணுர்த்தெறுதலுந்
தச்செய்வான்சென்றூர்தருஉந்தளிரியலர்ம்
பொச்சர்ப்பிலாதபுகழ்வேள்வித்தீப்போல
வெச்சாரு ின்னு மதை.

(இதுவுமது.)

எ-து தம்மைநச்சியார்க்கீதலும் பகைவளாக்கெ
டுத்தலும் இவ்விரண்டுகேதம்மை நிலைவிறுத்துவனவாக
நினைத்துப்பொருட்டுச்சென்றானாக் கொண்டுவருக த
நர்த்தவியல்பினையுடையாய் மறப்பில்லாதபுகழையுடை
யவேள்வித்தீப்போல வெம்மருங்குமின்னுநின்றமழை-
எ-து, (எ)

மண்ணியன்றூலத் துமன்னும்புகழ்வேண்டிப்
பெண்ணியனலலாய்பிரிந்தார்வாலகூறுக
கண்ணியலஞ்சனாதேயந்தபேரகையாவு,
துண்ணரும்பூத்த புறவு.

(இதுவுமது.)

எ - து மண்ணியன்றவுகத்துநிற்கும்புகழவே
ண்டியபெண்ணியல்பையுடையநல்லாய் நலுமாயப்பொச
ருட்டுப்பிரிக்கார் வருதலைச்சொல்லாரின்றது, கண்ணி
யுயற்றப்பட்ட வஞ்சனத்தைத்தே தாய்ந்தனபேரலக்கா
யுக்களும் துண்ணியவருட்புகளை மலரப்பட்டபுறவுக
ள்—எ-து. (அ)

கருவினை தண்மலர்போற்பூத்தனகார்க்கேயுநி
 நெரிவனப்புற்றனதோன்றி-வரிவனை
 முன்கையிறப்பத்துறந்தார்வாஸ்கூறு
 மின்சொறபலவு முரைத்து.

(இதுவுமது.)

எ-து கருவினைகளுந் தண்மலர்போலப் பூர்த்தன
 காற்பபருவத்திற்கெதிர்த்தெரியினது வனப்பைபுற்றன
 தோன்றிப்பூக்களும் வரியையுடையவனைகண் முன்கை
 யினின்றானீங்க வீன்சொற்பலவுமுரைத்துப்போயினார்
 வருதலை |ன்றன. (௯)

வானேறுவானத்துறற்றவயமுர
 ணனைற்றொருத்தலதனெடுதீர்செறுப்ப
 கான்யாற்றொலிபிற்கடுமான்றேறொன்றோழி
 மேனிதளிர்ப்பவரும்.

(இதுவுமது.)

எ - து மழையேறு முகிலின்கணினின்றொலிப்ப வ
 னையயு முரணையுமுடைய வானேறொலியவொருந்த ல
 வ்வுருமேற்றெடுதிராங்குவனாவுக் கான்யாற்றொலிபோ
 லககடுமர்வாற்பூட்டியகாதலர்தே றொன்னுடையதோழி
 ன்மேனிதளிர்ப்பவராரின்றது—எ-று. (௧௦)

புணர் தருசெல்வந்தன்குஞ்ச்சென்றார்
 வணரொலியையம்பரநீயவலவருதல்கூறு

மணிர்த்தெழும்பாம்பினைலைபோற்புணர்கோடல்
பூங்குலையிந்தபுறவு.

(இதுவுமது.)

எ-து பொருந்தியசெல்வத்தைக் கொளவேண்டி
ச்சென்றார்வளைத்துதழைத்தவைமபாலினையுடையார்
ரைந்தவருதலைக்கூறாசின்றன, வண்ணந்தெழுநகபா
ம்பின்படம்போலப்பொருந்திய கோடல்களாற்பூ வகுலை
யினப்பட்டபுறவுகள்—எ-து-ஐம்பால்-பெண்மயிர். (கக
மையெழிலுண்கண்மயிலன்னசாயலா
யையந்தீர்காட்சியவாவருதறிண்ணிதா
கெய்யணிசூஞ்சரம்போலவிருங்கொண்பூ
வைகலும்மேரு வலம.

(இதுவுமது.)

எ - து மையையுமெழிலையுமுடையவுண்கண்ணா
ய் மயிலன்னசாயலாய் ஐயந்தீராதவறிவினையுடைய ந
ங்காதலர் வருதல்மெய்ம்மை, கெய்யணிநதயானைகள்
போலப்பெரியமுக்கில்க ண்டோறுமவலமாகவெழாதிள்
றவாதலான். (கஉ)

எந்தெழில்ல்குலாயேமார்ந்தகாதலர்
கூந்தல்வனப்பிற்பெயறுழுவேந்தர்
கனிதேறிவாளாவம்போல்க்கண்கவ்வி
யொளியுபுயின்னு மனாது.

(இதுவுமது.)

எ - து. அழகினையுடைய வேந்தியவஸ்தூலியையு
டையாய் துணையோடு புணர்ந்தின்பமுற்றகாதலராகிய
மகளிர்கூந்தலழகுபோலப்பெய்ய வரசர்களிற்றையெ
ந்ந்தவரளரவம்போலக்கண்டார் கண்ணைவவ்விடொளி
விட்டுகின்றிளறதுமழை ஆதலான்வருவா. (௧௩)

செல்வந்தரல்வேண்டிச்சென்றநங்காதலர்
வல்லேவருதறெளிந்தாம்வயங்கிழாய்
முல்லையிலக்கெயிநீனாறுந்தல்காரர்
மெல்லவியிய நகும்.

(இதுவுமது.)

எ - து செல்வந்தேடிக்கொள்ளவேண்டிப்போயி
னநங்காதலர்வினாந்துவருதலைத்தேறினும்விளங்காந்ந
றவணிகளையுடையாய் முல்லைக்கொடிகண் (மகளி)ரில
க்கெயிறபோலவினும்வகை யழகியகுளிர்ந்தமுக்க
ண்மெல்லவியியவாகவொலியாசின்றன. (௧௪)

திருத்திழாய்காதலர் தீர்குவரலலர்
குருந்தன்குவிடீணருள்ளுறையாகத்
திருந்தினிளிவண்டுபாடவீருந்துமபி
தியின் குழலூதம்பொழுது.

(இதுவுமது.)

எ - து திருத்தியவணிகளையுடையாய் நங்காதலர்

மம்மைக் குவரல்லர் குருந்தினது குவிந்தவிணரினதி
 டமே தணக்குறைபுனாகவிருந்து திருத்தியினிதாயிருத்
 தவினியென்னும்பண்ணைவண்டிகளபாடப் பெரியதும்
 பிகளினியகுழல்போலுநாதின்றவிக்காலத்தின்கண். ()

கருங்குயில்கையறமாமயிலாலப்
 பெருங்கலியானமுடும்பெருந்தோ
 ளசோகினிநந்தனிரன்னநின்மேனிப்
 பசனெப்பழங்கண்டெகன்.

(இதுவுமது.)

எ - து கருங்குயில்கள்செவலந்துத்துன்பமுறஹா
 மயில்களகளித்தாடுமவகை பெரியகலிப்பையுடைய ம
 னைமுழங்காநின்றது பெருந்தோளினையுடையாய் நின்
 தசோகின்றளிரன்னமேனியிற் பசந்தபசலை மெலிவு
 கொள்ளும்பாடி—எ-து. பழங்கண்-மெலிவு. (கக)

அறைக்கலிருவாரமேற்பாம்புசுவட்டி
 யறைக்கூரலெறொடுபவ்வம்பருங்
 யுறைத்திருள்கூர்ந்தன்றுவானமபுசன
 யிறைத்தகைகொண்டன்றுபேதைநுதல்

(இதுவுமது.)

எ - து கடனீனாப்பருகிப் பறையொலிபோன்றி
 ருத்த வெவையையுடையவருமேற்றொடுகின்று பாம்புக்
 கையருத்தி யுறைக்கலிருவாரமேற்பெய்திருள்மிக்கது

இல் ஆகலாற்பிறையின்றகைகாமையக்கொண்டதே
தாய்வினதுததல்—எ-று. (கௌ)

கல்பயில்லானகடந்தார்வரவாங்கே
கல்விசையேறேடுவானகடுகிறபச்
செவ்வர்மனமேபோற்கவினின்றகல்கூர்ந்தார்
மேனிபோர்ப்புல்லென்றகாடு.

(இதுவுமது.)

எ - து மலைநெருவகியகானதைதக்கடந்துபோலி
னார்வருமவகை வவர்வருங்காலமவந்தவாரே மிக்கலோ
சையையுடையவுருமேறதுடனேமேகனகளுலகுககெல்
லாமொப்பநிறைவாற்செவ்வர் துமனமேபோலவழகைக்க
கதன முன்புநல்கூர்ந்தார்மேனிபோலப்புல்லென்றிருந்
தகாடுகள்—எ-று. (கஆ)

நாஞ்சில்வலவனிற்றம்போலபுஞ்சினைச்
சென்கான்மர அநதகைநதனைபங்கேற
றொடிபொலிமுன்கையோடோடுணையாவேண்டி
கெடுகிடைச்சென்றவதன்னெஞ்சு.

(வினைமுற்றியதலைமகன்பாகறகுச்சொல்லியது.)

எ - து கல்பைப்படை வென்றியையுடையவெ
ள்ளியோலிறம்போலப்புறகெடமையுஞ்செவ்வியதா
ள்கூடியமுடைய மாரமரங்கள்விரிந்தனவாதலாற்புக
மையுடையகோற்றொடிபொலிந்தமுன்னகையையுடை

பா டோள்க ளெனக்குத் துணையாகவேண்டி றெழியகா
னத்தைக்கடந்துசென்றதென்மனம்-எ-று. (கக)

வீறுசால்வேந்தன்வினையுமுடிந்தன
வாறும்பதமினியவாவினவருமணி
நாகமனுங்கச்செருமன்னர்சேனைத்
தான்போலச்செல்லுமழை.

எ-து சிறப்பமைந்தவேந்தனுடைய வினைகளு
முடிந்தன, வழிகளுக்குச் செவ்வியினவாயின, வருமணிநா
கங்கள்வருந்தும்வகையுருமேற்றோடுகூடிச்செருமன்
னர்சேனைத்தானைப்போலச்செல்லாநின்றதுமுகில- எ

பேரறிமாண்புனைதிண்டேர்போந்தவழியே
சிறுமுல்லைப்போதெலலாளுசெவ்வி-நறுநுதற்
செல்வமழைத்தடங்கட்சின்மொழிப்பேதைவாய்
முள்ளெயிறேயப்பவடிந்து.

(இதுவுமது.)

எ-து எந்திரச்செய்கைகளான் மாட்சிமைப்ப
ட்டபுனைதிண்டேர்போந்தவழியே சிறுமுல்லைப்போது
கொல்லாஞ் செவ்வியாகியவழகியதுதலையுஞ் செல்வ
மழைபோன்றிருந்த கண்ணினையு மெல்லியமொழியி
னையுமுடையபேதைவாயிண்கண் முள்ளெயிரொககவ
டிவுபட்டு-எ-று. (நின்றது-என்னும்பயனிலை, தொக்கது

இளையருமீரங்கட்டயரவுணையணிந்து
 புல்லுண்கலிமாவும்பூட்டியநல்லா
 ரிளநலம்போலக்கவினிவளமுடையா
 ராக்கம்போற்பூத்தனகாடு.

(இதுவுமது.)

எ-து சேவகரு மழகிதாக்கக்கட்டியுதித்தலைச்செ
 ய்ய சாமனையைத்தீரென்கணணிந்து புல்லுண்டகலி
 மாவினையுந்தேரோடுபூட்டுதலைச்செய்யும்வகை நல்லா
 ராகியமகனீரிளநலம்போலவழகுபெற்று வருவாயுடை
 யாருடையசெல்வம்போலப்பூத்தனகாடு-எ-று.(உஉ)
 கண்டிரணமுத்தங்கடுப்பப்பறவெல்லாந்
 தண்டினியாவிபுரளப்புபல்கான்று (லோ
 கொண்டெழில்வானமுங்கொண்டன்றெவன்கொ
 வெண்டொடியுடுகிலை.

எ-து தோழிதலைமகட்குப் பறவங்காட்டிவற்பு
 ளத்தியது-எ-று.' (உ௩)

எல்லாவினையுங்கிடப்படுவமுநெஞ்சே
 கல்லோங்குகாண்களிற்றினமதநாறும்
 பல்லிருங்கூந்தல் பணிகோளுள்கார்வான்
 மெல்லவுந்தோன்றுஞ் செயல். (உ௪)

கருங்காலவாகின்பேரிப் பேரபவரும்
 விட்பந்திர்த்தண்புறவிற்றெறுவிமலர்ந்தன

சேர்ந்தனசெய்குறைவாராவனென்று
கூர்ந்தபசலையவட்டு. (௨௫)

நலமிருகார்த்திகைநாட்டவரிட்ட
தலைகாள்விளக்கிற்றகையுடையவாசிப்
புலமெலாம்பூத்தனதேதான்¹றிசின்மென்²மாழி
னதெடுவெகத³மழை. (௨௬)

முருகியம்பேபால்⁴ானமுழங்கிரங்க
குருசிலை⁵த்தனகானம்பிரிவெண்ணி
யுள்ளாதகன்றொன்⁶றுடியாம்பாராட்டிப்
பளளியுட்பாயுட்பசப்பு. (௨௭)

இமிழினைவானமுழங்கக்குமிழினைப்பூப்பொன்செய்
குழையிற்றுணானங்கத்தன்பதஞ்செவ்வி
யுடையதானெஞ்சேகாதலியூ
கவ்வையமுங்கச்செலற்கு. (௨௮)

பெரங்கருஞாங்கர்மலர்ந்தனதாங்காக்
கைவனகென்முரலும்பகைகொண்ட
வெவவத்திசைகளுமவந்தனறுநாளுஞ்
செவலியுடையசுரம். (௨௯)

வமைமல்கவானஞ்சிறப்பவுறைபோழுக
திருவிலநதிமபெயரமுத்திரைநாற
வூதையு⁷ருநறுத்தணகரபேதை
பெருமடமாட்டுரைத்து. (௩௦)

- கஞ்ச்செனிக் கத்தானாமஞ்சீனிர்ச்சேர்ந்த
 தெருமையெழிலேறெறிபவஞ்சுடிச்
 செருமிருமள்ளிற்செம்மாக்குஞ்செவ்வி
 திருததற்கியாஞ்செய்குறி. (௩௧)
- காலோடக்கொண்டகொடாஅப்புகழ்வேட்டைக்
 செல்வர்மனம்போற்படாது
 மகிழ்வண்டிபாண்முரலுங்கானம்
 பீடாஅப்பெருநதகைகற்கு. (௩௨)
- கடனீர்முகந்தகமஞ்சுலெழிவி
 குடமலையாகததுக்கொளளபபிறக்கு
 மீடமெனவாங்கேகுறிசெயதேம்பேதை
 மடமொழியெவ்வங்கெட. (௩௩)
- னிரிதிராவென்னம் வெறுப்பப்பருகிப்
 பேருவிறல்வானம்பெருவகாசேருங்
 கருவணிகரலங்குறித்தாரதிருவணிந்த
 வெரண்ணுதன்மாத்தீறதது. (௩௪)
- சென்றநககாதலாசேணிகந்தாரொண்ணி
 யொன்றியநோயோடிடும்பைபலகூடா
 வென்றிமுரசினிர்ந்தீயெழிலவான
 சினறுமிரங்குமிவட்கு. (௩௫)
- சிரல்வாய்வனப்பினவாகிரொப்ப
 வீரந்தண்டளவந்தகைத்தனிர்ந்தக்க

செல்லுமழைமதர்க்கட்கிண்மொழிப்பேதைபூர்,
கல்லீந்ததாநமக்கு. . (௩௬)

கருங்கடன்மேய்நதகமஞ்சுலெழிளி
யிருக்கள் றுவரையேறியுயிர்க்கும்
பெரும்பதககாலையும்வாராரகொல்வேந்த
னருகதொழிலவாய்த்தநமர் (௩௭)

புகர்முகம்பூழிபுரனவுரா
நிலைவெஞ்சினவேழமபிடியோடினை தாழ்த்
தண்பதககாலையும்வாராரொவன்கொலோ
வொண்டொடியூழிநிலை. (௩௮)

அலவன்கணைய்ப்பவரும்பின்றவிழ்ந்த
கருங்குரணைச்சிப்பகந்தழைசூடி
யிரும்புனமொக்கடிக்கொண்டார்பெருங்கவ்வை
யாகின்றுநம்மூரவர்க்கு.

(இதுவுமது.)

எ-து அலவனது கண்ணினையேய்ப்பவரும்பினை
யின்று பின்மலர்நத கருங்குநினைபுடைய கொச்சிப்பக
ந்தழையைச்சூடிப்பெரும் புனங்கனையும்வர்புதிதாகவே,
சூழ்சிக்கத்தொடங்கினார்கள் ஆதலானம்மூரின்கட்டுபெ
ரியவலராயிற்று நனகாதலராகிவவர்க்கு—எ-து. (௩௯)

வநதனஞ்செய்குறிவாராவொன்று
கொந்தவொருத்திக்குக்கேய்திரம்ருந்தாகி.

பித்தின்கருவண்ணங்கொண்டதெழில்வான்,
கருமென்பேதைதறுதல்.

எ-து வருவங்காட்டித்தலைமகளைத்தேரழிவற்புறத்தியது. அவர்செய்குறிகள்றுந்தன, அவர்வருகிலரென்றுதேர்த்தவொருத்தியாகிய நினக்குநோய் தீர்க்குமருந்தாகியீந்தின்கனியினிற்றம்போலக் கருநிறத்தைக்கொண்டதெழில்வான், மெல்லியபேதாய்நின்னுடையதுதலினியொளிபெறநந்தும்—எ-று. ஈந்தென்பதனை-யிந்தென்றுகுறுக்கியது. (சு0)

கார்நரற்புதுமூலமும்உரையும்

முறநிறறு.

இந்நூலில்-உக-வது செய்யுள்முதல்-உஅ-வது, செய்யுளவரைபிரதிகளிலுரைகாணப்படவில்லை. கல்விச்செல்வயிக்குடையார் தமது பிரதிகளிலுள்ளதாயதெரிவிப்பாராயின (உ) வது முறையச்சிடுவதுடன் அச்சிட்டுத்தெரிவிப்போர்பெயரையும் வெளியிடப்படுகிறது.

இவ்வணம்,

கொ-சண்முகசுந்தரமுதலியா

